בבית משפט השלום
תל אביב

ת.א. 23048-12-17

בעניין שבין:

נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ, ח.פ. 510182702
ע"י ב"כ עוה"ד ראובן בילט ואח'
מרח' בילו 11, תל אביב
טל. 03-6851711 ; פקס. 03-6857297

התובעת

- נ ג ד -

דוד שטרן, ת.ז. 035768902
ע"י ב"כ עו"ד אלון דוידוב ו/או שיר נובג
מרח' מנחם בגין 7, בית גיבור ספורט, רמת גן
טל: 03-5222112 ; פקס: 03-5222002

הנתבע

תגובת הנתבע לבקשת התובע ל"מניעת פרסום"

הנתבע מתכבד להגיש תגובתו לבקשת לסגור את דלתי בית המשפט הנכבד בדיון בתיק זה ולאסור פרסום.

המדובר כמובן בבקשה סתמית, מופרכת וחסרת כל בסיס חוקי ולא בכדי לא הצביע בא כוחה הטורדני של המבקשת על מקור הסמכות החוקית של בית המשפט "למנוע פרסום" שכזה.
בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את הבקשה ולחייב את התובעת לשלם לנתבע הוצאות משפט לרבות שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין בגין בקשה זו.

למרות שכאמור לעיל אין הבקשה מצדיקה התייחסות למען הזהירות יאמר כך:

1. המדובר בזעקת הקוזיאק הנגזל.

התובעת, תאגיד ענק ועשיר במדינת ישראל, החליטה להיטפל לנתבע- אדם פרטי, צנוע, עניו ותם לב, המקדיש את חייו לעידוד חמלה כלפי כל המינים החיים על פני הארץ- ולגרור אותו לבית המשפט באמצעות תביעה מופרכת על סך לא פחות מחצי מליון שקל.
לאחר שכפתה התובעת על הנתבע להיגרר להליך, מנסה היא עתה להשתיקו מלהתגונן בפניה.

2. אך לא רק את פה הנתבע מנסה התובעת לכסות, אלא את עיני הציבור כולו.

3. ישנה אימרה יפה המיוחסת לפול מקרטני:

"אם קירות בתי-המטבחיים היו עשויים מזכוכית, כולם היו צמחונים"

שכן תהליך הפיכתו של בעל חיים מפואר ושוחר חיים לנקניק הוא תהליך מזוויע שכל מי שנחשף אליו מקרוב משתנים חייו באחת.
ועל כך בדיוק עיסוקה של התובעת- הפיכת גוויות חיות למאכל אדם.

4. הדברים נעשים כמובן מאחורי חומות בצורות ושערים סגורים המלווים בשומרים ובמאבטחים שחלילה איש לא יצלם בהם אך מספר תחקירים טלוויזיונים שאף הולידו כתבי אישום כנד עובדי התובעת העניקו תמונה על היקף הרוע האנושי המתחולל שם.

5. התובעת מנסה בתביעה זאת לשכנע גם את בית המשפט שמוצרי הבשר שלה מגיעים מהשמיים ולא מיצורים חיים שעברו התעללות קשה ונטבחו באכזריות לצורך כך; אך היום, בעידן האינפורמציה המלאה, לא ניתן יותר לטמון ראש בחול ולהתעלם מהעוולות והפשעים שיוצרות תעשיות המזון מן החי.

6. קיימת חובה מוסרית וחוקית ראשונה במעלה לידע את הציבור, הניזון מצורות חיים אחרות, למה הם נותנים ידם, למה הם גורמים, את מי הם ממנים, מהי עוצמת הסבל והרוע הכרוכה בכך, ומה הם מכניסים לתוך גופם ולתוך גוף ילדיהם.

7. חתן פרס נובל לספרות, מר יצחק בשביס-זינגר, שבני משפחתו נרצחו בשואה ולחם בחייו למען זכויות בעלי חיים, ערך השוואה לאכזריות בספרו "כותב המכתבים", בקטע בו הרמן מספיד את העכברה שחלקה עמו פרק מחייה ומתה בגללו:

"...הם שכנעו את עצמם כי האדם, הנפשע שבכל המינים, הוא נזר הבריאה. כל היצורים האחרים נבראו רק כדי לספק לו מזון, עור, ולסבול ייסורים והשמדה. מבחינתם, כל בני האדם נאצים; עבור בעלי החיים כל יום הוא טרבלינקה."

8. לא ייתכן שתעשיות של הרג והשמדה שיטתית ינהלו ענייניהם מאחורי דלתיים סגורות ותחת "מניעת פרסום" והציבור לא יורשה לדעת על מה הם תובעים אחרים ואיך תענה טענת האמת דיברתי, משל היה מדובר בקורבנות עבירה או לחילופין עניין בעל חשיבות קריטית לבטחון המדינה ושלום תושביה.
איזו הצדקה יש לכך ? זכות הציבור וחובת הציבור לדעת.

9. במסגרת תיק זה לא ילובן הדיון בשאלה מכח מה לקח לו המין האנושי את הזכות לייסר חיות ייסורי תופת במסגרת תעשיות מזון ושאר מוצרים מן החי, יחד עם זאת חובה שאותו מין אנושי יהיה מודע למה שהוא מעולל ואיזו זוועות עולם עוברים יצורים חיים בדרך לקיבתו.
מדוע להסתיר את המציאות?
זכות הציבור לדעת מה עושים בשמו תעשיינים ואת מי הוא מפרנס.

10. דווקא על מפעלי עיבוד גוויות חיות למזון, כדוגמאת התובעת, לפעול בשקיפות באופן גלוי וחשוף לציבור הצרכנים, ובדיוק את הפונקציה הזאת מנסה בקשה זאת לחסום.

11. מכל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד כמבוקש ברישאת תגובה זאת לדחות את הבקשה הסתמית חסרת הבסיס הזאת ולחייב את מגישה הקנטרני בהוצאות הנתבע ושכר טרחת עורך הדין.

_____

אלון דוידוב , עו"ד

ב"כ הנתבע